

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Корженко В. В. «Алфавітизм» у ринкових трансформаціях суспільства / В. В. Корженко // Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. праць. – Харків : Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2016. – № 2 (50). [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/apdu/2016-2/doc/1/01.pdf>
2. Корженко В. В. Парадигмально-ціннісні орієнтири суспільного поступу та публічне управління / В. В. Корженко // Державне будівництво : електронне видання. – Харків : Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2016. – № 1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2016-1/doc/2/03.pdf>
3. Корженко В. В. Теоретико-методологічні засади наукових досліджень в галузі державного управління : [Монографія] / В. В. Корженко, Н. С. Корабльова, О. К. Чаплигін [та ін.]; за заг. ред. В. В. Корженка. – Харків : Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2012. – 495 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://academy.gov.ua/NMKD/library_nadu/Biblioteka_Magistra/5ebd2ce6-7abf-4b84-9d9e-387384cf2d29.pdf
4. Корженко В. В. Феномен філософії як «практичної мудрості» державного управління / В. В. Корженко // Теорія та практика державного управління : зб. наук. праць. – Харків : Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2016. – № 2 (53). [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://kbuara.kharkov.ua/e-book/tpdu/2016-2/doc/1/103.pdf>

Жовтяк Г. А., канд. екон. наук, доц.,
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, Україна*

SMART CITY – ПРІОРИТЕТ МУНІЦИПАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ В XXI СТОЛІТТІ

Великі міста завжди були й залишаються центрами розвитку цивілізації. Перед сучасними містами постає багато викликів і серед них чи не найскладніший – поєднати комфорт та соціальну привабливість для містян з розвиненою інфраструктурою, екологічною безпекою та швидким розвитком технологій. Сучасне місто – це рушійна сила економіки країни, осередок культури й освіти, майданчик для реалізації технологічних та соціальних інновацій. З огляду на це нині значно посилюється конкуренція міст, адже розвиток комфортної інфраструктури безпосередньо впливає на економічні показники міста, визначає його привабливість для кваліфікованих спеціалістів та інвесторів [1].

Рух людства у напрямку створення міст для комфортного та зручного життя за рахунок впровадження інноваційних рішень у сферу муніципального управління є однією з основних тенденцій останніх років. Забезпечити більш ефективне функціонування сучасних мегаполісів відповідно до потреб їхніх жителів можна завдяки впровадженню комплексу різноманітних технологій у рамках «розумного міста».

Найбільш масштабним проектом, який реалізується в цьому напрямі, є проект «Розумного міста», або «Smart city». «Розумним» роблять місто комунікаційні і інформаційні технології, які інтегрують для управління майном міста. За допомогою різних датчиків вирішується проблема

неефективності в смарт-містах, що працюють в режимі реального часу. Вони збирають інформацію від мешканців та інших пристроїв, обробляють її та аналізують.

«Розумні» міста у XXI столітті стають основою економічного зростання та суспільного прогресу, оскільки відбувається трансформація функцій у традиційному розумінні через застосування інформаційних технологій, які дають змогу вирішити найскладніші проблеми та якісно змінити систему управління, що, врешті-решт, забезпечить створення умов для розвитку громади і кожної людини. Розумні міські рішення місцевої влади створюють додаткові можливості для підвищення цінності міста, його інвестиційної привабливості. Значне поширення сучасних технологічних рішень, перш за все в сферу муніципального управління, підвищує ефективність використання ресурсів, забезпечує розвиток економічного потенціалу, започаткування нових напрямів бізнесу, а також поліпшує якість життя громадян міста [2].

Модель «розумне місто» може бути втілена в життя за умови формування: «розумної економіки» («smart economy»); «розумних працівників» («smart people»); «розумного способу життя» («smart living»); «інтелектуального управління» («smart governance»); «інтелектуальної мобільності» («smart mobility»); «інтелектуального навколишнього середовища» («smart environment»).

Узагальнюючи досвід розвитку найпопулярніших «розумних міст» світу, можна зробити такі висновки: 1) єдиної моделі успіху немає, тому стратегія міста повинна бути адаптована до кожної ситуації та вирішувати перш за все проблеми; 2) ідеального міста не існує; навіть ті, які знаходяться на перших щаблях рейтингів найрозумніших міст світу, мають слабкі сторони, тому головні завдання лежать у площині створення більш комфортних та здорових умов життя для всіх громадян та впровадження більш ефективних методів управління містом; 3) концепція «Smart city» дозволяє не лише вирішувати поточні проблеми, але й визначати стратегічні пріоритети розвитку міста, що буде позитивно впливати на всі сфери життєдіяльності населення.

Найрізноманітніші аспекти повинні враховуватися у проектах «Smart city»: від поведінки людей до управління інфраструктурою та ресурсами. Це повинна бути мережа інститутів та пов'язаних між собою механізмів, які охоплюють не тільки міські структури різного рівня, але й навколишні населені пункти і навіть інші міста.

Дефіцит фінансових ресурсів є основною причиною низького розвитку проектів «Smart city» у містах України, оскільки навіть після впровадження реформи з децентралізації більшість місцевих адміністрацій не здатна забезпечити вирішення всіх проблем. Інноватизація досить часто стосується виключно окремих сфер життєдіяльності, тоді як існує реальна потреба у проведенні системних та поетапних змін.

Питання впровадження ідеології «Smart city» на сучасному етапі розвитку суспільства залишатиметься досить актуальним, що виражатиме прагнення до поєднання сучасних підходів до розвитку міст на основі можливостей сучасних електронних технологій.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Київ – смарт-сіті [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.kyivsmartcity.com>.
2. Marciniak K. Applying knowledge grid models in smart city concepts / K. Marciniak, M. Owoc // Proceedings of the 6th Knowledge Cities World Summit, KCWS, Lookus Scientific, 2013. – P. 238 – 244.

Зінчина О. Б., канд. соціол. наук, доц.,
Жуков Б. С., студент,
факультет Менеджменту,
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, Україна*

«ПОЛІТИКА ЯК ПРОФЕСІЯ»: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ

Політичний процес в Україні спрямований на розбудову інститутів незалежної держави та їх демократизації. Однак реформування політичної системи в Україні проходить повільно і незбалансовано, внаслідок чого сповільнюються процеси реформування в інших сферах суспільного життя.

У масовій свідомості українців вже давно існує тенденція щодо критичного ставлення до політичних інституцій та конкретних політиків. Так, за даними загальнонаціонального дослідження, проведено Фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва спільно з соціологічною службою Центру Разумкова з 15 по 19 грудня 2017 року в усіх регіонах України за винятком Криму та окупованих територій Донецької та Луганської областей (опитано 2004 респондентів віком від 18 років. Теоретична похибка вибірки не перевищує 2,3%), з поміж політичних інститутів найгіршу оцінку за довірою отримали: Верховна Рада України (-76 %), державний апарат (-75%), політичні партії (-71%), уряд України (-65%), Президент України (-60%). До лідерів недовіри також потрапили такі складові правоохоронної системи, як суди (-75%) та прокуратура (-74%). Негативний баланс довіри/недовіри мають й інші соціальні інституції: поліція (-46%), СБУ (-26,5%), профспілки (-25%), західні ЗМІ (-22%), патрульна поліція (-19%), Омбудсман (-17%), НАБУ (-12%), органи місцевого самоврядування (-12%), ЗМІ України (-6%) [8].

Серед соціальних інституцій найкращий баланс довіри (перевагу довіри над недовірою) мають волонтерські організації (+37%), Збройні сили України (+37%), Церква (+25%), громадські організації (+4%). Натомість решта інституцій, довіра до яких оцінювалася в опитуванні, мають негативний баланс довіри. Це свідчить про системну кризу відносин між